

Bogár László: Csúcs a mélyben

2023 július 03. Flag

Szöveg méret

90
Mentés

- 0

5

Átlag: 5 (1 szavazat)

Mérték

Európát egyszer?en eldobós eszközként áldozza be az agonizáló amerikai birodalom.

Az európai integráció egész uralmi rendszere történetének legkritikusabb szakaszához érkezett. Az már 1951-ben (az Európai Szén és Acél Közösség létrehozásakor) és aztán 1957-ben a Római Szerz?déssel életre hívott Európai Gazdasági Közösség megszületésekor is világos volt, hogy mindezzel a globális uralmi struktúra két nemzetállamok felett álló szintjének (az amerikai világbirodalom és a felette álló „láthatatlan" birodalomkiválasztó hatalom) stratégiai céljait valósította meg az integráció. Vagy egy kicsit még nyersebben fogalmazva, hogy az egész európai integráció kizárólag e két felette álló világhatalmi szint urainak kegyéb?l jöhetett létre, és m?ködésének alapvet? elveit, s?t sokszor konkrét gyakorlatát is e két hatalmi szint határozza meg.

Mindez a Jaltában megszületett kegyetlen és cinikus hatalmi diktátum fennállásáig azért volt „legfels?bb" érdek, mert Nyugat-Európa részben látványtechnikai díszlet volt Kelet-Európa elnyomott népei számára, „Oh a Nyugat, a Nyugat", ahogy Cseh Tamás énekli, noha az kissé kevésbé kapott hangsúlyt, hogy Kelet-Európa elnyomott népeinek elnyomottsága éppen a globális birodalom érdeke volt, a történelmileg általa legyártott (f?ként egy Marx nev? ügynökük által fabrikált) „szocializmusnak" elnevezett brutális politikai kapitalizmus ugyanis sokkal gyorsabban, következésképp sokkal kegyetlenebbül darálta véres péppé a paraszti társadalmat, mint Nyugat-Európában. Márpedig a globális kapitalizmus számára a legf?bb ellenség a hagyományokra épül? önszervez?d? paraszt-polgár, a „nép-nemzet" ahogy mifelénk mondják.

A másik ok pedig egyszer?en az volt, hogy Nyugat-Európát katonai felvonulási terepként, ha úgy alakul globális l?térként, fegyverkísérleti bázisként is üzemeltette a NATO, ami a birodalmi katonai diktatúrájának fed?szerveként m?ködött s m?ködik ma is. Hogy a két birodalmi szint brutálisan megtorolja a diktátumától való legkisebb „elhajlást" is, azt elég vészjóslóan jelezte néhány olyan merénylet, ahol akárcsak az Északi Áramlat gázvezeték esetében „csak úgy felrobbantódott" egy-két olyan páncélozott Mercedes, akiknek cafatokra tépett utasai sokat tudnának mesélni (nem tudnak) arról a liberális toleranciáról, amit az ?ket cafatokra tép? uralmi struktúrák önmagukról terjesztenek. Az európai integráció ugyanis nem más, mint a szemérmesen „Európába öltözött Negyedik Német Birodalom", melynek egyes uralmi reprezentánsai eléggé el nem ítélhet? módon hajlamosak voltak, legalább is részben elhinni mindazt, amit a globális birodalom liberális tolerancia-ügyileg önmagáról hirdetett.

De azért még ebben az elmúlt harminc év során üzemel? „poszt-Jalta" híg moslékban is el lehetett lubickolni valahogy. A keleti periféria országait „rendszerváltás" címén már sokkal alacsonyabb fajlagos költségekkel foszthatták ki (és fosztják ki azóta is) a nyugat európai t?kestruktúrák, akik ennek fejében e néhány cafatokra tépett reprezentáns példáján okulva, cinikus hamis realistaként (Bibó István kifejezésével élve) tudomásul vették, hogy a globális diktátum urai az alapkérdéseket illet?en nem nagyon viccelnek. Az európai uralmi struktúrák így egyre ócskábbak és egyre korruptabban lettek, a kelet-európai népek pedig eleve nem ringatták magukat olyan illúziókban, hogy sorsuk valaha is jobbra fordulhat. „Csak rosszabb ne legyen" mondogatták, de sajnos rosszabb lett! S?t a „történelmi rossz" olyan brutális és pusztító energiái vannak most már felszabadulóban, amelyeket a legsötétebb képzel?er?vel rendelkez?k sem tudtak volna maguk elé vetíteni.

A mostani EU-csúcs minden eddiginél egyértelm?bben mutatta meg, hogy Európát egyszer?en eldobós eszközként áldozza be az agonizáló amerikai birodalom. Teszi ezt ráadásul úgy, hogy a felette álló birodalomkiválasztó hatalom valójában éppen ?t készül beáldozni, csak még megvárja, hogy elvégezze a piszkos munkát Európát és Oroszországot illet?en.

Ukrajna, ez a jobb sorsra érdemes sohasem volt és most egészen biztosan sohasem lesz ország, pontosabban országnak látszó tárgy uralmi struktúrái végtelen cinizmusa folytán egy horrorisztikus szappanopera látványtechnikai díszleteként mindössze „felületet" ad a két „magasabb" birodalmi szint kegyetlen színjátékához. Csak hogy mivel ez elég költséges mulatság, talán még nem is sejtjük, hogy mennyire az, így ami most elkezd?dött, az Európa népeinek a minden eddiginél brutálisabb kifosztása. Európának kell ugyanis megfizetni ennek az önfelszámoló háborúnak a költségeit, amelyet részben az amerikai birodalom vív, hogy agóniáját e kifosztással meghosszabbítsa, részben pedig az amerikai birodalmat öngyilkosságra kényszerít? birodalomkiválasztó hatalom.

Az amerikai birodalom kifosztja és eldobja Európát (és ahogy ? képzeli Oroszországot is), hogy létét meghosszabbítsa, miközben a felette álló f?hatalom valójában ?t magát kényszeríti önfelszámolásra azzal, hogy az elhúzódó háború abszolút nyertesévé f? ellenségét Kínát teszi, és bónuszként még a legyengített és Európából

Ázsiába áttolt Oroszországot is ajándékként adja át, mint Kína leend? északi tartományát, bravó Amerika, csak gratulálhatunk, igazi telitalálat, csak így tovább!

Az Európai Unió urai most e kett?s rituális öngyilkosságot akarják végrehajtani, azt remélve, hogy már sem az egyes tagországok uralmi struktúrái, sem a tagországok népei nem rendelkeznek az önreflexió olyan minimumával sem, ami egyáltalán lehet?vé tenné ennek megértését, az összehangolt cselekvésr?l már nem is beszélve. A következ? egy év során eld?l, hogy valóban így van-e.

Bogár László

A szerz? közgazdász

www.magyarhirlap.hu

Ajánló